

İSMET ÖZEL

Okurların zihni nelere açık?

BUGÜNE kadar yazdıklarımı ilgiyle okuyan herkesin bir yol arkadaşım olabileceğini varsaydım veya umdum. Bu yüzden okuyucuma bir görüş telkin etmek yerine, onlara yapılan telkinatın tehlikelerini belirtmeye gayret ettim. Benim yaptığım bir bakıma yürürlükteki gazete yazarlığının dışında bir işti. Halen kendimi kendi tarzıma bağlı sayıyorum. Ne var ki şimdiki şartlar benim tarzım için elverişli atmosferi ya da raltıyor, yahut kirletiyor.

Özenti veya hevesle değil, gazetenin ve gazete yazarlığının ne demek olduğuna kendimce bir anlam yükleyerek işe girişmişim. Gazeteler dünyanın neresinde olursa olsun "bir kanaat" uyandırmak üzere yayınlanır. Gazete yazarları da yalnızca uyandırılmak istenen kanaatin şurasında veya burasında yer almak suretiyle işlerini yürütür. Eğer bazıları medyanın insanları yönlendiriyor olmasını şikâyet konusu ediyorlarsa saçmalıklarla iştiğal ediyorlar demektir. Çünkü medyanın bir başka varlık nedeni yoktur, medya yalnızca ve yalnızca insanları yönlendirmek için vardır.

Gazete yazarlarını üç öbekte sınıflandırabiliriz. Bu üç öbeğin dışında kalanlar sadece dolgu malzemeleridir. Birinci öbekte belli çıkar çevrelerinin sözcülüğünü üstlenmiş olanlar yer alır. Hangi çıkar çevresi toplumdaki hangi kanaatin doğmasını istiyorsa gazete yazarı bu iş için gereken tezleri üretir, polemiklere girer, sözlü ve görüntülü malzeme sergiler. Aynı şeyi istihbarat örgütlerinin kanaatlerine aracı olmak üzere mesleğini icra eden gazeteciler de yapar. Demek ki gazete yazarlarının ikinci öbeğini istihbarat örgütlerine yaslananlar teşkil etmektedir. Sonuncu ve üçüncü öbekte bir sosyo-politik eylemin gerektirdiği kanaati taşımakla, aktarmakla işini yürüten gazete yazarları yer alır. Bunlar bir siyasi veya sosyal kuruluşa doğrudan bağımlı olabilecekleri gibi, amaç birliği dolayısıyla o kuruluşların kanaatleriyle irtibatlı olabilirler. Yukarıdaki sınıflamadan açıkça anlaşılabilir gibi her üç gazeteci öbeğinde yer alan, aynı zamanda diğer öbeklerin özelliklerini de belli oranlarda bünyesinde barındırabilir veya bir gazete yazarı hem bir çıkar çevresinin, hem bir istihbarat örgütünün, hem de bir siyasi kuruluşun kanaat taşıyıcısı konumunu benimseyebilir.

Ben bütün gazete yazarlığım boyunca yukarıda saydığım işlevlerin dışında bir etkinliğin başarıya götürülebilmesi beklentisiyle hareket ettim. Beklentim şu idi: Belli bir zihin eğitime kendini adanmış ve belli bir beğeni (zevk) düzeyini gözeten insanlar (müslümanlar) arasında bir ortak dil meydana getirmede gazete yazılarının bir görev üstlenmesi. Daha en başından bu işin altından tek taraflı çabayla kalkılamayacağımı, okur/yazar bağlantısının canlı tutulmasından böyle bir sonuca yaklaşılabileceğini hesaplamıştım. Bunca yıl sonra okurların zihninin neye açık olduğu konusunda daha belirgin düşüncelere varmış değilim. Tersine oldu. Bugün kendimi okurların özellikleri konusunda daha çekingen durmak zorunda hissediyorum.